

F. t. l. om ejendomsskyld til staten.

kunnet gives fritagelse, nemlig henholdsvis efter statsejendomsskattelovens § 79, jfr. § 50, stk. 1 og 3, der svarer til den kommunale ejendomsskattelovs § 20, jfr. § 8, stk. 1, litra c og stk. 2 og 3, således som disse nu er foreslået formuleret i den kommunale ejendomsskattelov (hvilke bestemmelser bl. a. omfatter almenvælgørende stiftelsers ejendomme) — og efter statsejendomsskattelovens § 79, jfr. § 50, stk. 2. Sidstnævnte fritagelsesadgang har været afhængig af, at der gives kommunal fritagelse efter den kommunale ejendomsskattelovs § 20, jfr. § 9, hvilket princip derfor er bevaret i afviklingsforslagets § 8, sidste led, mens fritagelsesadgangen for de førstnævnte tilfælde som hidtil skal være uafhængig af, om vedkommende kommunalbestyrelse rent faktisk beslutter sig til at give pågældende ejendom kommunal fritagelse, jfr. § 8, første led.

Endelig er der i lovforslagets § 9 bevaret en adgang for finansministeren til at fritage ejendomme, der fredes, på samme måde som det hidtil har været tilfældet efter statsejendomsskattelovens § 80, stk. 1.

Som tidligere nævnt angår reglerne i afviklingslovens §§ 7-9 kun etablering af nye fritagelser — eller af eventuelle udvidede fritagelser i forhold til fritagelser, der var i 1965-66 — hvorfor anvendelsen af reglerne i disse paragraffer formentlig vil blive ret beskeden. Hvor en ejendom med bevaret delvis fritagelse efter § 6 — bedømt efter reglerne i §§ 7-9 får en større fritagelse, træder denne større fritagelse — så længe betingelserne herfor er til stede — i stedet for fritagelsen efter § 6, hvilket fremgår af den nærmere formulering, der i lovforslaget er givet af bestemmelsen i § 6. Eventuel ny fritagelse — eller udvidet fritagelse — efter forslaget § 7 skal iværksættes af oppebørselsmyndigheden af egen drift. De fordelinger af ansættelserne, der derfor evt. kan blive brug for i disse tilfælde til beregning af fritagelse eller udvidet fritagelse, vil automatisk blive foretaget af vurderingsmyndigheden i forbindelse med vurderingen i medfør af den i ændringsforslaget vedrørende vurderingsloven formulerede nye bestemmelse i denne lovs § 33, stk. 2, hvis nærmere detaljer bl. a. i nærværende henseende vil blive cirkulæremæssigt fastlagt for vurderingsmyndighederne.

Til § 10.

Som det fremgår af lovforslaget om ændring i loven om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme, er den nævnte lov foreslået ændret til kun at omfatte vurderingsbestemmelser, således at også de hidtidige opkrævningsbestemmelser i denne lov udgår. Den kommunale ejendomsskattelov har hidtil kun indeholdt selvstændige opkrævningsbe-

stemmelser vedrørende de by- og sognekommunale ejendomsskatter (§ 27), men ikke vedrørende de amtskommunale ejendomsskatter, idet disse er blevet opkrævet af amtstuerne sammen med de statslige ejendomsskatter. Som følge af de statslige ejendomsskatters forsvinden er der imidlertid nu i lovforslaget om ændring af den kommunale ejendomsskattelov foreslået optaget selvstændige opkrævningsbestemmelser i denne lov også vedrørende de amtskommunale ejendomsskatter (§ 28). På baggrund heraf må det anses for uforløst at udforme selvstændige opkrævningsregler også i loven om afviklingen af statsejendomsskylden. Det er derfor i nærværende lovsforslags § 10 foreslået, at den fikserede ejendomsskyld til staten skal opkræves i København, Frederiksberg og købstæderne sammen med de kommunale ejendomsskatter og i øvrigt sammen med de amtskommunale ejendomsskatter, samt at bestemmelserne i den kommunale ejendomsskattelovs kap. V (skatternes forfaldstid og erlæggelse m. v.) skal finde tilsvarende anvendelse for ejendomsskylden til staten.

Med hensyn til opkrævningsmyndigheden for statsejendomsskylden betyder den således foreslåede ordning dog ingen ændring i forhold til de gældende regler, idet det allerede efter disse i bykommunerne er kommunen og i øvrigt amtstuerne, der forestår opkrævningen.

Med hensyn til statsejendomsskatternes opkrævning i bykommunerne har den af kommunen foreståede opkrævning hidtil principielt — bl. a. med hensyn til antallet af terminer — skullet ske efter samme regler som gjaldt for amtstuerne opkrævning. Der har imidlertid i medfør af § 6 i lov nr. 124 af 20. april 1926 om ændring af amtstueforordningen altid været givet disse kommuner tilladelse til at fravige disse regler, hvor de ønskede dette af hensyn til, at opkrævningen kunne ske sammen med deres egne ejendomsskatter. Som følge heraf er det anset for ubetænkeligt at foreslå, at statsejendomsskylden fremtidig i alle tilfælde i bykommunerne skal opkræves sammen med de kommunale ejendomsskatter. Den af vedkommende bykommune på grundlag af den kommunale ejendomsskattelovs § 27 fastlagte opkrævningsordning med hensyn til skatteterminer m. v. bliver således også umiddelbart gældende for den fikserede ejendomsskyld til staten.

Uden for bykommunerne skal statsejendomsskylden som nævnt opkræves af amtstuerne sammen med de amtskommunale ejendomsskatter, d. v. s., at opkrævningen her vil skulle ske i overensstemmelse med den foreslåede nye § 28 i den kommunale ejendomsskattelov. Den nævnte § 28 indeholder med hensyn til forfaldstid og betalingsfrist for de